

روایت عاشقانه شهدای ورزشکار شهادت در پیست سعادت

در ۴ تیر ۱۳۳۲ دیده به جهان گشود.سیدمصطفی مختاری از دوران تحصیل وارد پیست دوومیدانی شد و با حضور در مسابقات مختلف، مدال‌های نگرانگی به گردن آویخت.ازجمله افتخاراتش می‌توان به شرکت در مسابقات قهرمانی دوومیدانی آموزشگاه‌های استان در سال ۱۳۵۱ و حضور در مسابقات دوومیدانی قهرمانی استان در سال‌های ۵۳و ۵۵در مشهداشاره کرد. او با دریافت دیپلم عازم خدمت سربازی شد و پس از پیروزی انقلاب اسلامی و به فرمان امام از اواخر خرداد۱۳۵۸ برای کمک به جمع‌آوری محصولات کشاورزی محرومان به خدمت جهاد سازندگی در آمد. روزهای اول جنگ همراه چند تن از جهادگران به گروه شهید چمران پیوست و اواخر آبان ۵۹ به هویزه رفت. بنی‌صدر دستور داد بسیجیان و پاسداران، منطقه هویزه را تخلیه کنند و به سوسنگرد بروند، اما این دستور با مخالفت شدید گروه، به‌ویژه شهید علم‌الهدی روبه‌رو و در نهایت قرار شد عملیات مشترکی با حضور نیروهای ارتش، سپاه و گروهی از نیروهای جنگ‌های نامنظم (گروه شناسایی شهید چمران) انجام شود تا مناطق شمال و جنوب کرخه پاک‌سازی و پادگان حمید و منطقه جعفر آزاد شود. در جریان این عملیات که در ۱۵ادی ۵۹ آغاز شد، شهید مختاری همراه با چند تن از یارانش در کمین دشمن قرار گرفت و به درجه رفیع شهادت رسید. پیکر مطهر او در منطقه باقی ماند تا اینکه با آزادسازی خرم‌مهر در مهر ۱۳۶۱ و دسترسی به هویزه، پیکرش پیدا شد و به درخواست خانواده‌اش همراه سایر هم‌زمان خود در همان‌جا به خاک سپرده شد.

موتور «چیپس» دیر روشن شد

هفته یازدهم لیگ دسته‌یک فوتسال کشور پیگیری شد و نماینده مشهد در دیداری پر گل توانست از سد یکی از مدعیان صعود بگذرد. تیم فوتسال چیپس کامل که با شکست هفته قبل بخت‌های صعود به مرحله بعد را از دست داد، این هفته مقابل فولاد سیرجان، تیم دوم جدول که در کورس صعود است، توانست در خانه به پیروزی شیرین ۵بر ۱ برسد. ناصر حاجی با۲، امیرحسین داوودی، سجاد زوآنی و عادل بر جسته، گلر تیم، گل‌های ناماینده مشهد را در این دیدار به ثمر رساندند. دیگر تیم مشهدی این رقابت‌ها، مقداد، ایسن هفته با قرعه استراحت روبه‌رو بود.

تلاش «آرامش» برای صعود به لیگ دسته یک امیدها

تیم فوتبال آرامش مشهد برای صعود به لیگ دسته یک فوتبال امیدهای کشور به میدان رفت. نماینده مشهد در مرحله دوم لیگ مناطق ده سنی امید که از ۱۸ اردیبهشت به میزبانی شهرباک بر گزار خواهد شد، باید به مصاف تیم‌های مس شهرباک و پاس گیان برود. تیم نخست گروه مستقیم به لیگ دسته یک امیدها صعود می کند و تیم دوم در لیگ مناطق فصل بعد باقی خواهد ماند، اما تیم سوم به لیگ برتر استان سقوط خواهد کرد.

نونهالان زیر ۱۵سال فوتبال استان از شنبه پایه توپ می‌شوند

رقابت‌های فوتبال پایه در لیگ‌های برتر استان بعد از شب‌های قدر پیگیری می‌شود و قرار است طبق برنامه کمیته مسابقات هیئت فوتبال استان، از روز شنبه ۱۸ اردیبهشت در رده سنی زیر ۱۵ سال هفته پنجم رقابت‌ها از سر گرفته شود. رقابت‌های لیگ برتر فوتبال زیر ۱۵سال استان در یک گروه ۹تیمی برگزار می‌شود که در پایان هفته چهارم و پیش از این تعطیلی‌ها، تیم فولاد مشهد و ابومسلم ثامن مشهد به ترتیب با ۹ و ۸ امتیاز در مکان‌های اول و دوم جدول قرار داشتند. رتبه سوم این جدول هم از آن سپاهان کاشمر با ۴ امتیاز بود. در انتهای جدول هم پیشگامان قوچان با یک امتیاز و سپاهان این شهر با ۳ امتیاز فانوس به دست هستند. در شروع دوباره این رقابت‌ها و از چهارپنج هفته پنجم، روز شنبه تیم قعرنشین سپاهان کاشمر در ورزشگاه آزادی این شهر به مصاف بابک عالی حرفه‌ای مشهد می‌رود. روز یکشنبه هم آزاد نیشابور به مصاف پیشگامان قوچان خواهد رفت. اما بدون تردید حساس ترین و جذاب ترین بازی هفته میان تیم‌های اول و دوم جدول، یعنی فولاد و ابومسلم مشهد است که روز یکشنبه از ساعت ۱۰ صبح در زمین شماره یک ورزشگاه تختی مشهد برگزار خواهد شد؛ دوتلی سرنوشت ساز که می‌تواند تا حدود زیادی تکلیف قهرمان این فصل مسابقات را مشخص کند. در دیگر دیدار روز یکشنبه هم از ساعت ۱۳ در همین ورزشگاه، ذوب‌آهن مشهد از سپاهان قوچان میزبانی خواهد کرد. تیم همای مشهد در این هفته از رقابت‌ها با قرعه استراحت روبه‌روست.

ردیف	تیم	بازی‌ها	تفاضل گل	امتیاز
۱	فولاد مشهد	۳	۸	۹
۲	ابومسلم ثامن	۴	۲	۸
۳	سپاهان کاشمر	۳	۲	۶
۴	آراد نیشابور	۳	۲	۶
۵	همای مشهد	۴	-۱	۴
۶	ذوب‌آهن مشهد	۳	-۱	۴
۷	عالی حرفه‌ای	۴	-۴	۴
۸	سپاهان قوچان	۴	-۴	۳
۹	پیشگامان	۴	-۴	۱

فوتبال پایه استان

شهرک ورزشکار

روزنامه شهرامید ورزشکی

اشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۴ ۱۱ رمضان ۱۴۳۵ شماره

SHAHRAANews.IR

ورزشی

ورزشی

مرتضی اکھوان

m.akhavan@shahraranews.ir

صدای سوتی که گوش حیاط مدرسه را گرم می کرد، یکی از شیرین ترین نوستالژی‌های دوران کودکی بود. نامتعارف ترین معلم، با شلوار ورزشی و گرم کن و سوتی که به گردن انداخته بود، از راهرو ساختمان مدرسه بیرون می آمد. آقای ورزش، بچه‌ها را به خط می کرد و بعد از ۵دقیقه حرکات کششی و نرمش، توپ‌های رنگارنگ فوتبال، والیبال و بسکتبال را به میان آن‌ها می انداخت تا هیجان یک زنگ تحصیلی جذاب آغاز شود. البته آن موقع‌ها استعدادیابی دبیران ورزش خیلی علمی نبود، اما از دل همان زنگ ورزش‌ها ستاره‌های بزرگی به چشم معلمانی می آمدند که برای پرورش آن‌ها از جان مایه می گذاشتند؛ زیرا آن روزها هرچه فرمول‌های پیچیده تاکتیکی و تکنیکی برای پرورش یک ورزشکار نبود، عشق بود و عشق. ۱۲ اردیبهشت، روز گرامیداشت مقام معلم، بهانه‌ای شد تا نگاهی دیگر کنیم به نوستالژی معلمان ورزش که همه‌مان سال‌های زیادی از عمرمان را در سایه تعلیم فنی و اخلاقی‌شان گذراندیم.

● اولین‌ها تا نسلی که نمی‌شناسیم شاید هیچ‌کس یادش نباشد اولین معلم ورزش در مشهد چه کسی بود. وقتی دوران مدارس قدیمی‌ها همان مکتب خانه‌ها به سر آمد و در اواخر دوران قاجار، فتنه‌رفته مدارس به شکل امروزی را گرفت، حکایت تحصیل علم و دانش متفاوت شد. باین‌همه، در اوایل سده سیزدهم خورشیدی در مشهد و در دبیرستان دانش معلمی به‌نام «میرزاقلی خان فیعا» توپ فوتبال به‌دست گرفت و به‌وسط حیاط آمد تا خیلی‌ها در تاریخ‌نویسه‌های خود او را نخستین معلم ورزش در مدارس شهر مشهد ببانند. ادعایی که هیچ سند رسمی ندارد، اما می‌تواند شروعی باشد برای مرور یک قرن ورزش مدارس و تأثیری که معلمان ورزش بر روند رشد و توسعه ورزش شهر گذاشتند. ناصرقلی خان رفیعا شاگرد پروازی‌ای به‌نام منوچهر مهران را تربیت کرد که بعدتر خود مهران که امروز سالن اصلی والیبال شهر مشهد به‌نام اوست، شاگردان بزرگ دیگری چون محمدتقی جعفریان را تربیت کرد.

حسین نخعی شریف: محمود، تقی و رضا فارغ از هیاهوی زندگی، همچون روزهای دیگر هفته، ساعت ۴ عصر با دوچرخه‌هایشان مسیری را که به کوهسنگی منتهی می‌شود، طی می‌کنند و از دور نزدیک کپ می‌زنند.

محمود که سال گذشته در رقابت‌های دوچرخه‌سواری قهرمانی کشور نفر اول ۵۰کیلومتر شده است، می‌گوید دوست دارم دست به کار بزرگ‌تری بزنم! رضا: بزرگ‌تر از قهرمانی؟ محمود: خیلی. تقی: مثلاً چی؟ محمود: حیف که همراه ندارم، وگرنه... رضا: وگرنه چی؟ محمود: از مشهد تا تهران را رکاب می‌دم! تقی و رضا (هم‌صدا): روی ما حساب کن. محمود: حتی همین فردا؟ تقی و رضا: حتی همین الان!

و این گونه داستان یک ماجراجویی بزرگ ورزشی آغاز می‌شود. ۲ بار هم قسم، روز بعد ابتدا به انجمن تربیت‌بدنی در اداره فرهنگ می‌روند و یک راست نزد محمدتقی جعفریان، جعفریان که از مسابقات قهرمانی کشور با محمود آشناست، ابتدا کمی تعجب می‌کند، اما وقتی عزم جزم این «ورزشکار شجاع دل را می‌بیند، همان جا دست به قلم می‌شود و معرفی‌نامه‌ای برای آن‌ها می‌نویسد تا در مسیر مشهد تهران، اداره‌های فرهنگ و ژاندارمری یاریگرشان باشند. علاوه بر آن، ۳ نشانی هم به‌آن‌ان می‌دهد. آن‌ها سپس به محل کارشان مراجعه می‌کنند تا مرخصی بگیرند. محمود کارمند عدلیه (دادگستری) است، تقی و رضا هم کارگران شرکت فلاحت (کشاورزی) و کارخانه‌نخریسی، دوستان و همکارانشان که از ماجرای سفر آگاه می‌شوند، برخی تشویقشان می‌کنند و چند نفری هم می‌گویند: به سبزوآر نرسیده دست از پا درازتر برمی گردید! پنجشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۲۵ ساعت ۳:۳۰ صبح، حرکت از مشهد به قصد تهران با دوچرخه‌های معمولی آغاز می‌شود. پیش از این فقط چند دوچرخه‌سوار مسیر تهران تا اصفهان را با دوچرخه پیموده بودند. حال رکاب‌زدن در مسیر ۱۰۰۰ کیلومتری آن هم در دل کویر و در جاده‌های خاکی و شوسه، کار هر کسی نبود و ۳ جوان

شاید همان جابود که چرخه تربیت ستاره‌های ورزشی از دل آموزشگاه‌ها آغاز شد و معلمان ورزشی چون شکویی، ملک، شهاب فردوس، رضارهنما، غلام حیدر بهادرزاده، بمینی چی، حسین بنایی، خدیفی‌ها و محمدیان‌ها که شاید کمتر آن‌ها را می‌شناسیم، در این مسیر گام برداشتند و نامشان را در صفحه تاریخ ورزش شهیدثبت کردند.

● آن‌ها که معلم بودند و ستاره شدند نسل جدیدتر معلمان ورزش برای نسل جوان شناخته‌شده‌ترند. شاید از هر کسی در این شهر بخواهید نام چند معلم ورزش مشهور مشهدی را ببرید، بی‌تأمل از رضا سخندان، محسن ترکی یا محسن فریمانی نام ببرد. معلمان ورزشی که در کنار حضور در کلاس درس و مدرسه و پرورش ستاره‌های ورزشی از دل آموزشگاه‌ها خودشان هم یک ستاره بودند و در آسمان داوری فوتبال نه‌تنها استان و ایران، بلکه آسیا و جهان خوش درخشیدند؛ رضا سخندان با حضور در رده‌بندی

معلمان، سازندگان ورزش

به مناسبت ۱۲ اردیبهشت، درباره دبیرانی که تاریخ ورزش مشهد به وجودشان مدیون است

● نمونه استثنایی مرحوم جاهدی مرحوم محمد جاهدی یکی از استثنائات عرصه معلمی ورزش بود. کسی که در ۱۷ رشته ورزشی به‌عنوان ورزشکار می درخشید و به همین دلیل شاگردانش را در ابعاد مختلف و والیبال، هندبال، والیبال و ژیمناستیک گرفته‌تا در رشته‌های ورزشی مختلف پرورش می‌داد. مرحوم محمد جاهدی بیش از ۳۰ سال در بطن ورزش استان و یک ورزشکار به‌تمام معنا بود که از فوتبال، هندبال، والیبال و ژیمناستیک گرفته تا شمشیربازی، دوومیدانی و حتی هاکی (!) فعال بود و عناوین متعدد کشوری داشت. جاهدی در عرصه داوری هندبال هم متبحر بود و نامش زبانزد خاص و عام بود. او مدتی هم در هیئت فوتبال دبیری کرد. مرحوم جاهدی بی‌تردید حق زیادی به‌عنوان یک معلم ورزش به گردن جامعه ورزش استان دارد؛ زیرا ستاره‌های زیادی را به جامعه ورزش معرفی کرد.

● معلمان ورزش، سازندگان ورزش

شاید امروز ورزش برپایه پول و تشکیلات عریض سازمانی استوار باشد، اما روزگاری نه‌تنها در

ماجرای شجاع دلان ماجراجو

داستان ۳ دوچرخه‌سوار مشهدی که ۷۵ سال پیش در چنین روزی مسیر مشهد تا تهران را رکاب زدند

آماده حرکت شدند، اما دوشاخه دوچرخه ضا شکسته بود و امکان ادامه غیرممکن! آغو غصه عجیبی وجودشان را فرا گرفته بود. یاد حرف بر خی همکارانشان افتادند که گفته بودند به سبزوآر نرسیده برمی گردید. وضعیت بغرنجی بود. محمود گفت: من با خودرو به شاهرودم می‌رم، دوچرخه رو درست می‌کنم و برمی‌گردم. محمود خسته و معنوم بعد از ۲ ساعت انتظار خودش را با یک کامیون به شاهرودم رساند و پس از تعمیر قطعه معیوب دوباره به داورزن برگشت. رفت و برگشتی که ۳۶ ساعت طول کشید. کاروان سه‌نفره شجاع دلان مشهدی، خندان و پرانرژی انگار نه انگار که اتفاقی برایشان افتاده است، به محض رسیدن محمود، از داورزن به سمت شاهرودم روانه شدند. آن‌ها پس از طی ۵۰ کیلومتر، شب را در کاروان سرای عباس آباد میان دشت بیتوته کردند و صبح دوشنبه ۱۶ اردیبهشت ساعت ۶ صبح

مشهدی می‌خواستند اولین بار در ایران، دست به این مهم بزنند. آن‌ها روز اول ۱۵۰ کیلومتر رکاب زدند و ۵ عصر به نیشابور رسیدند و مستقیم به نشانی‌ای رفتند که جعفریان به آن‌ها داده بود. منزل محمدعلی برادران، قهرمان سابق دوومیدانی، که جزو ملاکان نیشابور بود. صبح روز بعد، جمعه ۱۳ اردیبهشت، محمود و تقی و رضا نیشابور تا سبزوآر راحلی کردند و با اینکه ۱۲۰ کیلومتر رکاب زده بودند، احساس کردند هنوز هم می‌توانند ادامه دهند. به همین دلیل بازهم ادامه دادند تا به قریه (روستا) ریوند رسیدند و شب را در همین مکان به استراحت پرداختند تا در روز دوم هم ۱۵۰ کیلومتر رکاب زده باشند. ۱۴ اردیبهشت ساعت ۴ صبح در خنکا و ظلمت کویر دوباره بر زین دوچرخه نشستند تا به گرمای سوزان نخورند. پس از ۴ ساعت رکاب‌زنی و مسافتی حدود ۵۰ کیلومتر به قریه داورزن رسیدند. سروصورتی صفا دادند و

مشهد، بلکه در سراسر کشور ورزش روی سر آموزشگاه‌ها می‌چرخید. ورزش آموزشگاهی مقدمه‌ای برای ورزش حرفه‌ای بود و ستاره‌ها از دل مدارس می آمدند، نه از زمین‌های چمن مصنوعی و مدارس فوتبال. رشته‌های هندبال، والیبال، بسکتبال و... در مدارس فعال بود و معلمان ورزش بسته به تخصصی که داشتند، تلاش می‌کردند در رشته خود استعدادیابی کنند و از کلاس‌های درسی دست‌کم یکی دو ستاره را در رشته مدنظر بیرون بکشند. اتفاقی که امروز دیگر نمی افتد و شاید زمینه این گونه فعالیت‌ها هم فراهم نیست. دیگر مسابقات ستاره‌ساز آموزشگاه‌ها در رشته‌های مختلف برگزار نیست و اگر آموزش و پرورش سالی یک‌بار المپیاد‌های ورزشی را هم کم و زیاد برگزار می‌کند، آن قدر ضعیف است که بنیه ستاره‌سازی و کشف استعدادها را ندارد و بیشتر به شواف می‌ماند. معلمان ورزش، روزگاری نقشی سازنده در ورزش کشور داشتند.

دوباره شال و کلاه کردند و به سمت جاده روانه شدند و پس از حدود ۱۵۰ کیلومتر دیگر ساعت ۶ عصر به شاهرودم رسیدند و به دومین نشانی معرفی شده جعفریان رفتند. رهنما، رئیس اداره فرهنگ شاهرودم، همان فرد معرفی شده بود که شجاع دلان ماجراجوی داستان ما را بمنزلهش برد. محمود و تقی و رضا به توصیه آقای رهنما برای دوری از گرمای کویر تا ساعت ۶ عصر در شاهرودم ماندند و خستگی گرفتند. آن‌ها پس از ۵ ساعت رکاب‌زنی ساعت ۸ شب به دافغان رسیدند و پس از ۲ ساعت استراحت در دل شب به جاده زدند و ۲ ساعت دیگر هم رکاب زدند تا به قریه فوشه رسیدند که امروز هم حدود ۱۵۰ کیلومتر طی کرده باشند. ۳ جوان مشهدی چهارشنبه ۱۸ اردیبهشت ساعت ۶ صبح از فوشه به سمت سمنان روانه شدند. سپری کردن مسیر سخت و کوهستانی آهوان، حسابی نفشان را گرفت و پس از ۹۰ کیلومتر، ساعت ۵ عصر به سمنان رسیدند. پنجشنبه ۱۹ اردیبهشت سمنان هم پشت سر دوچرخه‌سواران ماجراجوی مشهدی قرار گرفت. هنوز ساعت ۲ رکاب زده بودند که باد و توفان شدید کویر، جاده را چنان نامساعد و خطرناک کرد که مجبور شدند ۵۰ کیلومتر را دوچرخه به دست و پیاده طی کنند تا به آبادی ده نمک برسند. خستگی و ناامنی جاده، راهی به جز استراحت اجباری برایشان باقی نمی گذاشت. با همه سختی مسیر، آن‌ها در هشتمین روز سفر هم حدود ۱۱۰ کیلومتر از مسیر را طی کرده بودند. جمعه ۲۰ اردیبهشت ۱۳۲۵ ساعت ۵ صبح، ده نمک هم پشت سر گذاشته می‌شود. آن‌ها قصد کرده بودند هر طور شده است آن روز کار را تمام کنند و به همین دلیل حدود ۱۶۰ کیلومتر دیگر رکاب زدند و ساعت ۹:۲۰ شب به تهران رسیدند و مستقیم به نشانی سوم جعفریان رفتند. منوچهر مهران، مدیر مجله نیرو و راستی، وقتی چهره خسته اما مصمم شیردلان خراسانی را دید، همان‌جا بارها صورتشان را بوسید و بر هشتشان آفرین گفت و با نقل داستان این سفر بر ماجرا، آن را برای همیشه ماندگار کرد. محمود وحدتی متولد ۱۳۰۵، تقی کاشانی متولد ۱۳۰۲ و محمد رضا قزازی متولد ۱۳۰۱ نام این ۳ قهرمان مسیر مشهد تا تهران را با دوچرخه پیموذند. در سالروز این اقدام تحسین برانگیز به روح این شجاع دلان و همچنین شادروان محمدتقی جعفریان و منوچهر مهران درود می‌فرستیم.

عکس‌های خاطره‌انگیز خود را در قاب خاطره شهرآرا ببینید

با ارسال عکس‌های ورزشی خود به آدرس‌های زیر و چاپ آن در بخش قاب خاطره، شانس دیده شدن قاب‌های خاطره‌انگیز ورزشی خود را بیشتر کنید.

عکس‌ها به نام خودتان در روزنامه فضای مجازی منتشر خواهد شد.

راه‌های ارتباطی

info@shahrara.com
۰۹۱۵۴۲۹۴۵۸۰
۰۹۰۵۴۶۵۸۰۴
۰۵۱-۳۷۲۸۸۸۱-۵